

at Kommissionen skulde fremskynde sit Arbejde saa stærkt, at det skulde gaa ud over Resultaternes Godhed.

Naar jeg saaledes som Minister for Forsvarsvæsenet, som Krigs- og Marine-minister, er henvist til at virke paa det bestaaende Grundlag og i det væsentlige med de Bevillinger, som hidtil ere givne, er det klart nok, at det ikke er store Ting, jeg kan stille Forslag om. Imidlertid er der enkelte Ønsker, som jeg efterhaanden vil se at faa fremmede. Fra Statsrevisionens Side er der gentagne Gange gjort opmærksom paa de Uoverensstemmelser, som finde Sted imellem Regnskab og Budget. Jeg mener, at Statsrevisionen har Ret i at gøre opmærksom derpaa, jeg mener, at det er rigtigst, at Budget og Regnskab stemme sammen, og det vil derfor være min Opgave i Sommerens Løb at faa Budgettet udarbejdet saaledes, at det kommer i nærmere Overensstemmelse med Regnskabet. Det koster jo ikke noget, men det giver et sandere Billede af hele Forholdet, end hidtil har foreligget. Endelig har der Gang paa Gang i en lang Række af Aar, i de mange Aar jeg har haft med disse Sager at gøre, medens jeg sad i Finansudvalget, været paa Tale, at det vilde være formaalstjenligt at faa Budgettet indrettet saaledes, at hvad der spares paa enkelte Poster, kunde anvendes paa andre, saa at Administrationen fik mere Raadighed over Anvendelsen af Midlerne; thi derved kunde maaske frembringes en mere forsvarlig Benyttelse af dem. Jeg ønsker at faa Lov til at gøre et saadant Forsøg, som selvfølgelig skal blive gjort loyalt, om Rigsdagen vil tillade, at Forsøget gøres. Endelig er der under den afgaaede Krigsministers Ledelse blandt de mange gode Ting, som han fik ført igennem, en Ting, jeg særlig vil nævne, nemlig den saakaldte Forsøgsforplejning. Den har vundet megen Tilslutning forskellige Steder. Den kan ikke indføres overalt, fordi der enkelte Steder maatte Byggeforanstaltninger til, og derved vilde maaske en endelig Ordning foregribes. Men den kan udvides betydeligt, og den kan maaske ogsaa paa enkelte Punkter forbedres. Min Opmærksomhed vil være henvendt paa denne Sag, og jeg haaber paa Rigsdagens Medvirkning til, at de fornødne Bevillinger kunne skaffes til Veje. Jeg ser ikke paa denne Sag, som om den i og for sig betyder en Forøgelse af Militærudgifterne, thi Forholdet er i Virkeligheden det, at hvad Statskassen muligvis kommer til at yde mere,

spare de menige, som faa Nytte af Forplejningen. Men jeg tror, det har vist sig og fremdeles vil vise sig at være en heldig Reform.

En anden Reform vil ogsaa komme paa Dagsordenen ganske naturligt, og det er Forbedring af Lønningsvilkaarene. Vi have jo i sin Tid forbedret Underofficerslønningerne, men de yngre Officerers Lønninger ere tilvisse altfor smaa, naar man ønsker at faa dygtige Folk til at træde ind i Værnet. Jeg ønsker, da Forsvarskommissionen har Ret til at gøre særlig Indstilling ifølge Loven, at rette en Henvendelse til Forsvarskommissionen, saa at den kan faa Anledning til at tage Sagen under Overvejelse og fremkomme med Indstilling særlig om dette Punkt.

Disse Bemærkninger om vort Forsvarsvæsen omhandler et af de Anliggender, som hidtil have voldt megen Splittelse her i Landet. Det vilde være ønskeligt, om vi ved fælles Samarbejde kunde naa til et Maal, som kunde medføre mere Tilfredshed i Landet angaaende denne Sag og kunde vække Ansvarfølelsen. Fortiden har i denne Sag i mange Henseender sløvet og svækket Ansvarfølelsen. Lad Fremtidens Arbejde virke til, at Ansvarfølelsen vækkes og styrkes paa dette Punkt! Det tror jeg til visse ogsaa vil fremme Selvfølelsen og Styrken i hele vort Folk.

Et tredje Punkt vil jeg nævne, det er Valgkredsordningen. Valgkredsordningen er forældet, kunne vi sige, og i Virkeligheden blev den stillede Opgave ikke løst ved den Reform, som fandt Sted i 1894, den blev ikke løst tilfredsstillende og ikke en Gang i Overensstemmelse med Grundloven. Det er klart, at naar enkelte Valgkredse blive alt for store, mere end dobbelt saa store som andre og mere end dobbelt saa store som det Tal, Grundloven har nævnt som Norm, bliver der Utilfredshed i slige Kredse, og en saadan Ordning er ogsaa i det hele utilfredsstillende, hvis den bliver opretholdt i Længden. Hvis man vil have den Sag ordnet paa en Maade, der kan være tilfredsstillende i Fremtiden, ser jeg ikke anden Vej at gaa end at faa Grundloven forandret paa dette Punkt, saa at man faar Tallene af Valgkredsene fastslaaet, selvfølgelig saa runde, at man kan faa en passende Fordeling af Kredse ogsaa under Hensyn til Øjeblikkets Mangler. I Fremtiden bør saa Fordelingen finde Sted ved Ændring af Valgloven. Det vil være den hensigtsmæssigste Ordning. Men selvfølgelig: en Grundlovsforandring maa man kun skride